அறிமுக நூல்–2

திருக்குறள்

இரா.இளங்குமரனார்

அறிமுக நூல் வரிசை - 2

திருக்குறள்

இரா. இளங்குமரன்

அறிமுகநூல் அறிமுகம்

கற்கும் மாணவர்களும் பொதுமக்களும் தமிழ்வளம் அறியும் வகையால், சுருக்கமான 'அறிமுக நூல்' வெளியிடும் திட்டத்தைப் பேரன்பர் பெருநலத் தொண்டர் திருமிகு பி.வரதராசர் மேற்கொண்டார். அத்திட்டத்தின் முதல் அறிமுக நூலாகத் தொல்காப்பியம் வெளிப்பட்டது. அடுத்து உலகுக்கு ஒரு மாமணியாகத் திகழும் திருக்குறள் அறிமுக நூலாக வெளியிடப்படுகின்றது. மேலே, பாட்டு, தொகை, கீழ்க் கணக்கு, காப்பியம் என்பவை தொடரும்!

அறிமுக நூல்கள், அறிமுகமாக மூலவர் எவர்? அவர் தொண்டு எது?

ஆர்வத்தால் கற்றவர், ஒரு பத்துப் பேர்க்காவது

அறிமுகப்படுத்துதலை மேற்கொள்ளுதல் மேலான

தொண்டாகும்! அத்தொண்டில் கற்பார் உள்ளம்

ஊன்றுவதாக!

திருவள்ளுவர் தவச்சாலை
அல்லூர்-620101
திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்.

இன்ப அன்புடன்
இரா.இளங்குமரன்
15.05.2013

வெளியிட்டு மகிழும்

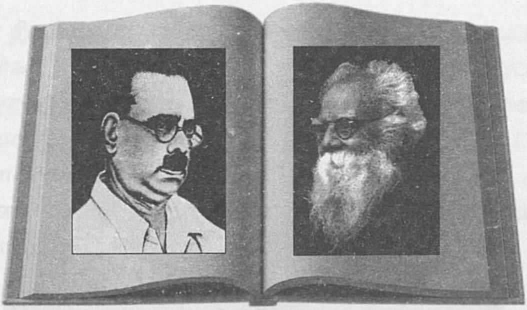

புரட்சிக் கவிஞர்
மன்றம்

75, வடக்குமாசி வீதி, மதுரை-1
அலைபேசி : 94437 10219

அச்சிட்டு மகிழும்

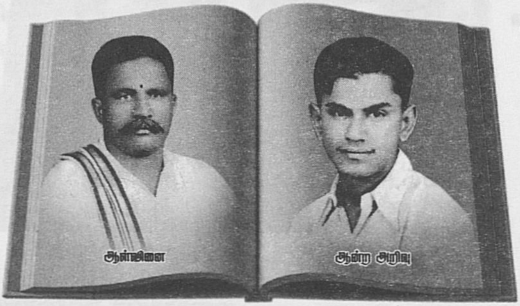

மணியம்மை

மழலையர் தொடக்கப்பள்ளி

வடக்குமாசி வீதி, மதுரை-1

தொலைபேசி : 0452 2626111

அறிமுக நூல்

திருக்குறள்

*** திருக்குறள் என்பதன் பொருளை விளக்குக,**

குறள் யாப்பால் அமைந்த நூல் '**குறள்**' என்றே வழங்கப்பட்டது. அதன் அருமையும் பெருமையும் கருதிய பின்னவர்கள் '**திரு**' என்றும் அடைமொழியைச் சேர்த்துத் **திருக்குறள்** என்றனர்.

*** திருக்குறளுக்குள்ள ஒப்பிலாத் தன்மையைக் கூறுக.**

திருக்குறள் தமிழ் மொழியில் இயற்றப்பட்ட நூல். அரசர்கள் ஆட்சி செய்த காலத்தில் இயற்றப்பட்ட நூல். ஆயினும், மொழி, இனம், சமயம், நிறம், குலம் என எதுவும் சார்பாகக் கொள்ளாமல், உலகவர் அனைவர்க்கும் பொதுவாம் நூலாக இயற்றப்பட்டதே தனிப் பெருஞ்சிறப்பாகும். அதனால், மக்களாகப் பிறந்த அனைவருக்கும் பொதுவாம் உலக நூலாகத் திகழ்கிறது.

*** திருக்குறளை அறநூல் என்று வழங்குவது ஏன்? விளக்குக!**

திருக்குறளின் முதல்பால் அறத்துப்பால்; பொருளிலும் காமத்திலும் அறமே மொழிகின்றார். அன்றியும் புறநானூற்றில் **ஆலத்தூர் கிழார்** என்னும் சான்றோர், "செய்தி கொன்றார்க்கு உய்தி இல்லென அறம் பாடிற்றே" (34) என்று திருக்குறளை 'அறம்' என்றேகுறிப்பிடுகிறார். அஃர் எடுத்தாளும் குறள்,

"எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு"

என்பதாம்(110)

மேலும் அறத்தின் அடி மூலத்தை ஆய்ந்து அதன் இலக்கணத்தை,

"மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத்தறன்"

என்று கூறுகிறார். அவ்வதிகாரப் பெயரே **அறன் வலியுறுத்தல்** என்பதாம்.

*** திருக்குறளுக்கு முப்பால் என்று பெயர் ஏற்பட்டது ஏன்? அது தமிழ் நெறி வழியதா?**

அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என மூன்று பால்களாக (பகுதிகளாக) நூல் அமைந்தமையால் முப்பால் எனப்பட்டது.

ஆசிரியர் தொல்காப்பியர், "அறம் முதலாகிய **மும்முதற் பொருள்**" என்றும் "இன்பமும் பொருளும் அறமும்" என்றும் **முப்பால்** முறையைக் கூறியுள்ளார்.

புறநானூற்றிலும்,

"அறமும் பொருளும் இன்பமும்" என முதுகண்ணன் சாத்தனாரும் (28)

"சிறப்புடை மரபிற் பொருளும் இன்பமும்

அறத்துவழிப் படூஉம் தோற்றம் போல" எனக் கோவூர் கிழாரும் (31)

கூறியவற்றால் முப்பால் நெறியே **தமிழ் நெறியாதல்** விளங்கும். அதனால் திருவள்ளுவர் தமிழ் நெறியில் முப்பால் வகுத்தார் என்க.

*** அறம் பொருள் இன்பம் எனப் பிறர் கூறினாலும் திருவள்ளுவர் அறம் பொருள் காமம் என்று முப்பால் பெயர் சூட்டியது ஏன்?**

அறம் பொருள் இன்பம் என முறைவகுத்த தொல்காப்பியர்,

"இன்பம் என்பது எல்லா உயிர்க்கும் பொதுவானது" என்றார்.

ஆனால் திருவள்ளுவர், ஆறறிவுடைய மாந்தர்க்கே நூல் செய்தலால், மற்றைய, உயிர்கள் கொள்ளும் இன்பம் போல் இல்லாமல், என்றும் வளர்வதாய் நிலை பெறுவதாய் முறைமையுடையதாய் அமைந்த **நிறை இன்பத்தைக் காமம்** என்றார். ஏனெனில், தொல்காப்பியரே **"கமம் நிறைந்தியலும்"** என்றார் ஆதலால், கமம் – காமம் ஆயிற்று.

***திருவள்ளுவர்க்கு முதற்பாவலர் என்னும் பெயர் ஏற்பட்டது ஏன்?**

திருவள்ளுவர் முதன்முதலாக இருந்த பாவலர் அல்லர். அவர்க்கு முன்னால் பல்லாயிரம் பாவலர்கள் இருந்துளர். ஆனால், அவர் பாடிய **வெண்பா** பிற்காலத்தவரால் **முதற்பா** எனப்பட்டது. வெண்பாவில் முதற்பா, ஈரடி வெண்பாவாம் குறட்பா ஆகும். அப் பாப்பாடுதலில் ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாமல் விளங்கியவர் திருவள்ளுவர். ஆதலால் 'முதற்பாவலர்' என வழங்கினர்.

***'கடவுள் வாழ்த்து' என்னும் இரண்டு சொற்களும் திருக்குறளிலேயே இல்லை. ஆதலால் கடவுள் வாழ்த்து என்னும் அதிகாரப் பெயர் தகுமா?**

தகும். திருவள்ளுவர் தொல்காப்பிய வழியில் அறநூல் பாடியவர். அத் தொல்காப்பியத்தில்,

"கொடிநிலை கந்தழி வள்ளி என்னும்
வடுநீங்கு சிறப்பின் முதலன மூன்றும்
கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணிய வருமே"

என வருவதால் தகும். மேலும், **கொடிநிலை** என்பது வான் சிறப்பு (மின்னல் கொடி), கந்தழி (பற்றற்ற ஒன்று, கந்து அழி) என்பது நீத்தார் பெருமை, **வள்ளி** என்பது அறன் வலியுறுத்தல்.

இவற்றின் முற்படக் கடவுள் வாழ்த்து வரும் என்று கூறியபடி முதல் நான்கு அதிகாரங்களை அமைத்தார். அவற்றைப் பாயிரம் என வழங்கினர். இந்நான்கு அதிகாரங்களும் இல்லாமல் எவ்வேடும் கிடைத்தில.

***கடவுள் வாழ்த்தில் எக் கடவுள் பெயரும் இல்லையே ஏன்?**

வள்ளுவர் காலத்திலேயே கடவுள் பெயர்கள் பல இருந்தன. **வேதியர், சமணர், புத்தர்** ஆகிய சமயத்தார் மோதிக் கொண்டனர். ஒருவரை ஒருவர் வாதிடவும் அழிக்கவும் ஆயினர். அதனால், எக்கடவுள் பெயரும் இல்லாமல் உயர்ந்த பண்புகளையே கடவுள் தன்மையாகக் கொண்டு பாடினார்.

முதல்வன், பகவன், இறைவன் என்பனவும் பொதுமைப் பெயர்களே! சமயம்-கடவுள்- பெயரால் உலகம் துன்புறவோ அழியவோ கூடா என்னும் சால்பினால், கடவுள் பெயர் எதனையும் திருவள்ளுவர் குறிப்பிடவில்லை.

***ஒழுக்க நூல் அல்லது அறநூலுக்கு வான் சிறப்புக் கூறல் வேண்டுமா?**

'வேண்டும்' என்பதால் தான் வள்ளுவர் கூறினார். வான் மழையாகிய ஒழுக்கு இல்லையானால் மக்களுக்கு ஒழுக்கு (ஒழுக்கம்) ஏற்படாது என்பதை,

"நீரின் றமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும்
வானின் றமையாது ஒழுக்கு"
என்று அவரே கூறினார். (20)

***பாயிரத்தை முடித்து, இல்வாழ்க்கை, வாழ்க்கைத் துணை நலம், மக்கட்பேறு என்பவற்றைவள்ளுவர் வரிசைப்படுத்தியது ஏன்?**

இல்வாழ்வான் என்பதன் அடையாளம் இல்லாளுமிருந்தால்தான் கூடும். இருவர் இல்வாழ்வும் வழிவழியாக உலகம் சிறக்கத்தக்க மக்களைத் தருதற்கு என்பதற்கே இவ்வாறு வரிசைப்படுத்தினாராம்.

***வாழ்க்கைத் துணை என்பது பெண்ணுக்குப் பெருமை தருமா?**

வாழ்க்கைத் துணை என்பதால் பெண்ணுக்கோ ஆணுக்கோ பெருமை சிறுமை இல்லை. 'கடவுள் துணை' என்றால் சிறுமையாகுமா?

இல்வாழ்க்கை முதல் இரண்டு குறள்களிலும் கணவனே இல்வாழ்க்கைத் துணை என்பதை "இல்வாழ்வான் என்பான் துணை" என்கிறாரே. 1234ஆம் குறளில் தலைவி, தலைவனைத் **'துணை'** என்கிறாரே? அப்படியானால் அவனுக்கு இழிவா அது. **'ஒருவருக்கு ஒருவர் துணை'** என்பதே ஆக்கமான இல்லறம்!

***மக்கள் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று திருவள்ளுவர் கருதுகிறார்?**

மக்கள் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதை முத்தமிழ் போல மூவகையாகக் கூறுகிறார்.

- மக்கள் என்பார் அறிய வேண்டியவற்றை யெல்லாம் அறிந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

- பண்பு நலங்கள் எல்லாமும் அமைந்தவராய் பழிப்புக்கு இடமில்லாதவராய் இருக்க வேண்டும்.

- உலகத்து வாழும் மக்களுக்கும் மற்றை உயிர்களுக்கும் நலம் செய்யும் மாந்த நேய - ஆன்ம நேயப் பிறப்பாகச் சிறக்க வேண்டும். என்பவையே அவை.

***தாய் தந்தையர் தம் மக்களிடமிருந்து எதிர்பார்ப்பவை எவை?**

"சான்றோர்கள் பாராட்டும் மகவாகத் தம் மகவு விளங்க வேண்டும், அதனைச் செவியாரக் கேட்டு மகிழ வேண்டும்" எனத் தாய் எதிர்பார்ப்பார்,

"இவ்வளவு சிறந்த மகவைப் பெறுதற்கு இவர் தந்தை என்ன தவம் செய்தாரோ" என்று உலகவர் பாராட்டும் பேற்றைப் பெறவேண்டும் எனத் தந்தை எதிர்பார்ப்பார்.

***பாராட்டத்தக்க பிள்ளையாக இருந்தால் மட்டும் போதுமா? பெற்றோருக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமை களையும் உதவிகளையும் செய்ய வேண்டுவதில்லையா?**

சான்றோரும் உலகோரும் பாராட்டும் பிள்ளை, பெற்றோர்க்கு வேண்டும் எல்லாமும் செய்து அவர்களும் பாராட்டவே விளங்குவார் என்பதையும் வள்ளுவரும் அறிவார்; நாமும் அறிவோம்!

"தம்மில்தம் மக்கள் அறிவுடைமை மாநிலத்து
மன்னுயிர்க் கெல்லாம் இனிது"

என்னும் குறளிலேயே திருவள்ளுவரும் வெளிப்படக் கூறிவிட்டார்.

*** இல்லறத்தைக் கூறவரும் வள்ளுவர் அன்புடைமையில் தொடங்குவது ஏன்?**

அன்பு என்பது தனக்கென மட்டும் வாழாமல், பிறர்க்கென வாழ்தலே வாழ்வுச் சிறப்பு என்பதன் பயிற்சிக் களமாகும்.

ஒருவன் தான் உண்டு, தன்வேலை உண்டு என்று இருந்தவன். அவனுக்குத் திருமணமாகிறது. அப்பொழுது தன்னோடு அவளையும் இணைத்துக் கொண்டு **தன்** வாழ்வைத் **தம்** வாழ்வாக விரிவு செய்கிறான். அவளும் அவ்வாறே **தான்** என வாழாமல் **தாம்** என வாழும் வாழ்வாக விரிவாகின்றாள். பின்னர் இருவர் அன்பும் இணைய ஒரு மகவைப் பெறுகின்றனர். தாய் தந்தையாகிய இருவரும் தம்மினும் தம்மகவின் நலத்தில் அக்கறைப் பட்டுக் கடமைகளை விரும்பி விரும்பிச் செய்கின்றனர்.

பின்னர்ப் பெற்றோர், உற்றோர், விருந்து எனச் சின்ன அலைவட்டம் பெரிய அலைவட்டமாக விரிவதுபோல் விரிகின்றனர். இதற்கு மூலமாகிய பண்பு **அன்பு!** ஆதலால், "அன்பின் வழியது உயிர்நிலை" என்றும், "அன்புடையார் என்பும் உரியர் பிறர்க்கு" என்றும், அன்புடைமையில் விளக்கினார் திருவள்ளுவர்.

*** அன்பு விரிவாகும் வகையை எவ்வாறு காட்டுகிறார் திருவள்ளுவர்?**

அன்பு விரிவாகும் வகையை விருந்தோம்பல், இனியவை கூறல், செய்ந்நன்றி அறிதல், நடுவுநிலைமை, அடக்கமுடைமை, ஒழுக்கமுடைமை, பொறை(பொறுமை) உடைமை, ஒப்புரவறிதல், ஈகை என்பவற்றால் விரித்துரைக்கிறார்.

*** அன்பு வாழ்வு சிறக்கவும் விரியவும் தடையாவன எவை எனக் குறிப்பிடுகிறார் திருவள்ளுவர்?**

ஒழுக்கம் கெடுதல், பொறாமைப்படுதல், பிறர் பொருளை விரும்புதல், புறங்கூறுதல், பயனில்லாவற்றைப் பேசுதல், தீய செயல்களைச் செய்ய அஞ்சாமை, என்பவை எல்லாம் அன்பு வாழ்வைக் கெடுத்து ஒழிப்பவை என எடுத்துக் கூறி அவற்றைவிலக்கி அன்பைப் பெருக்க வழிகாட்டுகிறார்.

*** அழியும் உலகில் அழியாமல் இருக்க வள்ளுவர் காட்டும் வழி என்ன?**

ஒவ்வொருவருக்கும் உடல்கள் இரண்டு உண்டு. உடல் எனினும் உடம்பு எனினும் ஒன்றே! அழியும் உடல் ஒன்று; அழியா உடல் மற்றொன்று. அழியும் உடலைக் கொண்டே அழியா உடலைப் பெறவேண்டும். அழியா உடல் என்பது புகழ் உடல்! கண்காணத் தோன்றிக் கண் காண மறையும் உடல், பூத உடல் எனப்படும். இதனைப் புகழ் அதிகாரத்தில்,

"ஒன்றா உலகத்து உயர்ந்த புகழல்லால்
பொன்றாது நிற்பதுஒன்று இல்"

என்கிறார் (233).

★ அறத்துப்பாலில் இல்லறத்தைக் கூறி அதனை அடுத்தே துறவறத்தைக் கூறவள்ளுவர் எடுத்துக் கொண்டது ஏன்?

தமிழர் வாழ்வியல் நெறி, இல்வாழ்வு சிறக்க நடத்தியவர், மக்களுக்கும் சுற்றத்தார்க்கும் வழிகாட்டியாக விளங்கும் **இல்லறத் துறவினராகத் திகழ வேண்டும்** என்பதாம். அதனைத் தொல்காப்பியர் கூறினார் என்பதைத் **தொல்காப்பிய அறிமுக நூலில்** கண்டுள்ளோம். அவர் வழியில் நூலியற்றும் திருவள்ளுவர், இல்லறத்தொடு இணைத்துத் துறவறத்தைக் கூறி இரண்டையும் சேர்த்து, **அறத்துப்பால்** என்றார்.

★ துறவறவியலைத் தொடங்கும் திருவள்ளுவர் 'அருளுடைமை' என்னும் அதிகாரத்தை முன்வைப்பது ஏன்?

அன்பு என்பதே உலக நேயமாகும் உயர்பொருள். அதனினும் உயர்பொருள் அருள் ஆகும். இப்பொருள்கள் நுண்பொருள்களாம் பண்புப் பொருள்கள்.

அன்பைத் தாயாகக் கூறும் திருவள்ளுவர், அத்தாய் பெற்றபிள்ளையாக அருளைக் கூறுகிறார். அது,

"அருளென்னும் அன்பூஈன் குழவி" (குழந்தை) என்பது. அன்பு, தனக்குத் தொடர்புடையவர்களுக்கு உருகிநின்று உவந்து உதவும்.

அருளோ, அத் தொடர்பு இலாதவர்க்கும் மற்றைஓரறிவு முதல் ஐயறிவு வரையுள்ள எவ்வுயிருக்கும் நலம் செய்யும் பெருந்தகைமையாகித் தெய்வ நிலையாக விளங்கும். ஆதலால், பற்றற்ற துறவியரைக் கூறவரும் வள்ளுவர், எல்லா உயிரும் இன்புற்று வாழத் தம்மையும் வழங்கும் அருளுடைமையை முன்வைத்துத் தொடங்கினார்.

"பொருளோடு புணர்ந்த பக்கம்' எனவும்

'அருளோடு புணர்ந்த அகற்சி' எனவும்

தொல்காப்பியர் இணைத்துக் கூறியமை எண்ணத் தக்கதாம்!

* **அருளுடைமை சிறக்கும் வகையைக் கூறுக.**

தவம், வாய்மை, துறவு, மெய்யுணர்தல், அவாவை அறவே அகற்றுதல் என்பவை அருள் சிறந்தோங்கச் செய்வனவாம்.

* **அருளுடைமைக்குத் தடையாம் குணங்களாக அறிவன எவை?**

அருளுடைமைக்குத் தடையாக அமைந்தவை புலால் உண்ணல். போலித் துறவியாக வாழ்தல், மதுமயக்கில் இருத்தல், களவு செய்தல், வெகுளி கொள்ளல், பிறஉயிர்க்குக் கொடுமை செய்தல், கொலை புரிதல், நிலைபெறா வாழ்வை நிலைபெற்றவாழ்வாக நினைத்தல் என்பவை இவை. அருளுடைமைக்குத் தடையாக அமைவனவாதல் அன்றி நீங்காப் பழி சேர்ப்பனவுமாம்.

* **தவம், வாய்மை என்பவற்றின் பொருள்கள் எவை? விளக்குக,**

தவம் என்பது, அவரவர்க்குரிய கடமைகளைச் செவ்வையாகச் செய்தலும், தம் துயர் தாங்கிக் கொண்டு, பிறஉயிர்களுக்குத் துயர் செய்யாமையுமாம்.

வாய்மை என்பது, எவர்க்கும் எத் தீமையும் வாராத சொல்லைச் சொல்லுதல் ஆம். பிறர்க்கு நன்மை பயக்குமாயின் அப்பொழுது சொல்லும் பொய்யும் கூட, வாய்மைச் செயலைச் செய்ததாகக் கொள்ளப்படும்; என்றாலும், பொய், மெய்யாகிவிடாது! பொய், பொய்யேயாம்.

* **அவாவறுத்தலை விளக்கி அதன் பயனைக் கூறுக.**

அவா என்பது ஆசை; ஆசையை அறவே அகற்றுதல் அவாவறுத்தலாம். தனக்கு வேண்டியவற்றையும் ஒன்றொன்றாக வேண்டா என்று ஒதுக்கி எதுவும் வேண்டியதில்லை என அகற்றிய நிலை **பேராப் பெருநிலை** எனப்படும் **வீடு பேறு** ஆகும். **'ஒடுங்கி'** என்பதும் அது. அவர்கள் வழிபடப்பட்ட இடம் **ஒடுக்கம்** எனப்பட்டது. இதுபிற்கால வழக்கமாகும்.

★ஊழ் பற்றிய வள்ளுவர் கருத்தென்ன? விளக்குக.

ஊழ் என்பது **'உலகத்து இயற்கை'** என்பது வள்ளுவப் பொருள். உலகத்து இயற்கையாம் மழை, வெயில், காற்று, தீ, வெளி முதலியவை எல்லார்க்கும் பொதுவானவை. **ஆக்கமும் கேடும் செய்பவை,** ஆழிப்பேரலை, எரிமலை, கக்கல், சுழல்காற்று, நிலநடுக்கம் என்பனவெல்லாம் ஊழ் என்பதே. இல்லறத்தார், துறவறத்தார், பொதுமக்கள், ஆள்வோர் என எவரும் அறிந்து கொண்டு வெல்ல வேண்டியவை என்பதும், வெல்ல முடியா வகையில் ஊழ் வெல்லவும் செய்யும் என்பதும் வள்ளுவர் கூறுவனவாம்.

★ பொருட்பால் தொடக்கமாக இறைமாட்சி என்பதை வள்ளுவர் வைத்தது ஏன்?

வீடு சிறப்பாக இருக்க வேண்டும் என்றவள்ளுவர், வீட்டின் தொகுப்பாம் ஊரும் நகரும் நாடும் நன்றாக இருக்க வேண்டும் என்றால் நாட்டை ஆளும் அரசு செவ்வையுடையதாக அமைந்திருக்க வேண்டியது கட்டாயமாகும் எனக் கருதி அறிவுறுத்தும் வகையில் பொருட்பால் முதல் அதிகாரமாக இறைமாட்சியை வைத்தார்.!

★இறைமாட்சியை அடுத்து வள்ளுவர் கல்வியைக் கூறியது ஏன்?

ஒரு நாடு மதிப்புப் பெறுவதும் நலம் பெறுவதும், ஆன்று அவிந்து அடங்கிய சான்றோர் ஊர்தோறும் இருப்பதால்தான் ஏற்படும். அதற்குக் கல்வி கட்டாயம் தேவை; கல்லாமையை இல்லாமை ஆக்கி அறிவுடைமையைப் பெருக்கி ஆக வேண்டும். அதுவே நாட்டின் நல்லிலக்கணம் என்பார் போல் **கல்வி, கல்லாமை, கேள்வி, அறிவுடைமை** என்பவற்றைத் தொடுத்து வைத்தார்.

★ பொருட்பாலில் அறிவுடைமையை அடுத்துக் 'குற்றங்கடிதல்' என்னும் அதிகாரத்தை வள்ளுவர் வைத்தது ஏன்?

அறிவுடையவரும் ஆள்பவரும் குற்றமற்றவராக இருக்க வேண்டும். குற்றமற்றவர்களாக அவர்கள் இருந்தால்தான் மக்கள் செய்யும் குற்றத்தைக் கண்டு கண்டிக்கவும், தண்டிக்கவும் தகுதியுடையவர் ஆவர். அறிவுடையவர் குற்றமற்றவராக இருந்தால் அல்லாமல் ஆள்வோர் செய்யும் குற்றங்களைக் கண்டித்துக் கூறித் திருத்த முடியாது அல்லவோ! ஆதலால், நாட்டுநல அடிப்படை குற்றமற்றதாக இருக்க நெறி முறைகாட்டிய அருமையது இதுவாம்.

இதனாலேயே பெரியாரைத் துணைக் கோடல், சிற்றினம் சேராமை என்பவற்றையும் அடுத்து வைத்தார் என்க.

★ திருக்குறள் 'செயல்நூல்' என்பதை விளக்குக.

திருக்குறள் கற்பது, தம் மனமாசு அறுதற்குக் கற்று, அதன்படி நிற்க (வாழ) வேண்டும் என்பதற்கே ஆம். ஒப்பிக்கவோ மேற்கோள் காட்டவோ மட்டும் வந்த நூல் அன்று. வாழும் நெறி காட்ட வந்த நூல். அதனால், **தெரிந்து செயல் வகை, வலியறிதல், காலம் அறிதல், இடன் அறிதல், தெரிந்து தெளிதல், தெரிந்து விளையாடல்** என்பவற்றைவரிசைப்படுத்தி உரைத்தார்.

மேலும் **ஆன்வினையுடைமை, வினைத்தூய்மை, வினைத்திட்பம், வினை செயல்வகை** என்பவற்றையும் வைத்தார்.

தெரிந்து செயல்வகை(47):

நாம் தெளிவாகத் தெரிந்து விட்டோம்; இனித் தெரிய வேண்டியதில்லை என்று எண்ணாமல், எதைச் செய்யப் போகிறோமோ அதை நம்மிலும் தெளிவாகத் தெரிந்து செய்கின்றவர்களை அணுகி அவர்கள் சொல்லும் கருத்தையும் உள்வாங்கிக் கொண்டு செய்வதானால் செய்தற்கு அரியதும் மிக எளிதாகச் செய்து முடிக்கப்படும்(462).

வலியறிதல்(48):

ஒருவன் தான் செய்யக் கருதிய செயலின் வலிமையையும் அதனைச் செய்தற்குரிய தன் வலிமையையும், அச்செயலைச் செய்யத் தடையாக நிற்பார் வலிமையையும், தனக்கும் அவர்க்கும் துணையாக வருவார் வலிமையையும் நன்றாக ஆராய்ந்து செய்தால் செய்தற்கு அரியதையும் எளிதாகச் செய்து முடித்துவிடலாம் (471).

காலம் அறிதல்(49):

ஒரு செயலைச் செய்து முடித்தற்குத்தக்க கருவியும் காலமும் வாய்த்து விட்டால் செய்தற்கு அரிய செயல் என்பது எதுவும் இல்லை(483). கிடைத்தற்கு அரிய வாய்ப்புக்கிட்டிய போதில் அதனைத் தக்க வகையில் பயன்படுத்திக் கொண்டு பிறர் செய்தற்கு அரிய செயல்களைத் தான்செய்து முடித்தல் செயல்திறமாகும்.

இடன் அறிதல்(50):

குறைவில்லாமல் எண்ண வேண்டும் வகைகளில் எல்லாம் எண்ணித் தெளிவான முடிவு கொள்ள வேண்டும்; செய்து முடித்தற்குத் தக்க இடம் தேர்ந்தறிய வேண்டும்; முடித்தற்குத் தக்க துணை இயல்பாக வாய்த்தால் கொள்ளல் நஷ்ம்.

ஆனால் இவ்வெல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அஞ்சாத துணிவு தனக்கு வேண்டும். வேறு துணை வாய்க்காமல் போனாலும் உறுதியாக வெற்றி கொள்ளலாம்(497).

தெரிந்து தெளிதல்(51):

ஒரு செயலைக் குறைவின்றி நிறைவேற்றுதற்குத் தக்க துணையை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். அறியாமல் தேர்ந்து துணையாக்கி, தனக்குத்தானே தொல்லையை ஆக்கி கொள்ளல் ஆகாது. துணைக்குத் தக்காரைத் தெரிவதற்கு அவர் அறவழியில் தவறாதவர்தாமா, பொருட்பற்றுக் காரணமாகப் புறவழிகளை நாடக் கூடியவரா, இன்ப வழிகளில் எளிமையாக ஈடுபடக் கூடியவரா, தம் உயிர்க்கு வரும் இடையூறு துன்பம் சிறப்பு என்பவற்றை எண்ணி அஞ்சுபவராய் உரிய நேரத்தில் கைவிட்டுச் செல்லாதவரா என்பற்றையெல்லாம் தெரிந்து துணையாகக் கொண்டால் எடுத்த செயல் மாறா வெற்றி தருவதாகும்(501).

தெரிந்து வினையாடல்(52):

எடுத்துக் கொண்ட செயலைக் குறைவறச் செய்து முடிக்கத்தக்கவனா என்பதை ஆராய வேண்டும். செய்யத் தக்கவன் எனத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவனால், அச்செயல் செய்து முடிக்கத் தக்கது தானா என்பதையும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். தக்கவனாகவும் அமைந்து, முடிக்கத்தக்க செயலாக இருந்தாலும், காலத்தொடு பொருந்தி முடியத் தக்கதுதானா என்பதையும் எண்ணிச் செய்தல் வேண்டும்!(516).

ஆள்வினையுடைமை(62):

இச்செயல் என்னால் செய்ய முடியுமா? செய்ய முடியாது! என்று ஐயப்படுதலோ, முடிந்த முடிவோ கொள்பவர் ஆள்வினையுடையவர் ஆகார்! எம்மால் செய்து முடிக்க முடியும்; எம்மினும் வலிமை குறைந்தவரும் செய்து வெற்றி பெற்றுள்ளனர்; எம்மால் முடியாது என்றால் எவராலும் முடியாது என்னும் துணிவுடையவராய் இருந்தால் எடுத்த செயல் நிறைவாக முடிந்தே தீரும்! துணிந்தவர் முயற்சி, வெற்றி தராமல் போகவே போகாது(611).

வினைத்தூய்மை(66):

பெற்றதாயைப் பேணிக் காக்க வேண்டியது மக்களின் பிறவிக்கடமை எனினும் தம்மைப் பெற்றஅவ்வயிறு வறுமையால் பசித்துக்கிடக்கும் நிலைமையைத் தாம் கண் நேரில் கண்டால் கூட அதனைத் தீர்ப்பதற்காக அத்தாய்க்குப் பெருமை சேராத சிறுமை வழியில் பொருள் தேடி அவள் பசியைத் தீர்க்க நினையா திருப்பதே நன்மக்கள் நயத்தக்க கடமையாம். ஏனெனில் சான்றோர் மதிக்கும் பிள்ளையாகத் தன்பிள்ளை இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பியவள் அவள் (656).

வினைத்திட்பம்(67):

ஒரு செயலைச் செய்யுங்காலும், நிறைவுறச் செய்து முடிக்கும் காலும் எவர் இதனைக் கண்டு கொள்வார். எப்படிப் பாராட்டிப் போற்றுவார் என்று எண்ணாமல் சிறப்புறச் செய்து முடிக்க! அச்செயல் வீறு, தானே தக்கோரையும் ஆள்வோரையும் தன்பால் ஈர்த்துப் பெறற்கரிய பேறெல்லாம் பெறச் செய்தல் உறுதியாம்(665).

வினைசெயல்வகை (68):

ஒரு செயலைச் செம்மையாகச் செய்து முடிக்கத் துணிந்தவன் அச்செயல் சீர்மையுறமுடியத் தக்கவகையையும், அதனைச் செய்யுங்கால் வந்து முட்டும் தடை இடையூறு ஆகியவற்றையும் அவற்றை நீக்க வல்ல வகையையும், அச்செயலை அரைகுறை இல்லாமல் முடித்தால் அம்முடிவில் அடையப் போகும் நன்மைகளையும் தீர எண்ணிச் செய்தல் வேண்டும்(676).

இவை முற்கூறிய பத்து அதிகாரங்களில் இருந்தும் தேர்ந்து தொகுத்த ஒரு சிறு தொகுப்பாகும்! இத் தொகுப்பே முழுதுறும் அதிகாரப் பொருளாகிவிடாது என்பது வெளிப்படை.

★ பொருட்பால் முதற்பாடலில் கூறிய ஆறு உறுப்புகள் எவை? அவற்றின் கட்டாயத்தைச் சுருங்கக் கூறுக.

இறைமாட்சிக்கு - அல்லது இறையாண்மைக்கு "**படை, குடி, கூழ்(பொருள்), அமைச்சு, நட்பு, அரண்** என்றும் ஆறும்" சிறப்பாக அமைய வேண்டும் என்றார்(381) திருவள்ளுவர்.

நாடு காவல் என்பது தலைப்பட்டது. அஃது ஆள்வோரை மட்டும் சார்ந்தது இல்லை; அந்நாட்டு வாழ்மக்கள் அனைவரையும் சார்ந்ததாம். அதனால் **படை, குடி** என்றார். படை குடி என்பதை முன்பின் மாற்றின், **'குடி படை'** என்றாகும்.

படைகளே குடிகளாகவும், குடிகளே படைகளாகவும் இருந்த காலநிலை அது. ஒவ்வொருவரும் படைப்பயிற்சி பெற்றிருத்தலும் போர் வந்த போது வீட்டுக்கு ஓராள் போருக்குப் போதலும் வழக்கமாக இருந்தது. **'கூழ்'** என்பது உணவுப் பொருள் என்பதை மட்டும் குறியாமல் பல்வகைப் பொருளையும் குறித்ததாம். ஆள்வோர் கண்ணென விளங்கியவர் **அமைச்சர்.** அதனால் அவரை அடுத்து வைத்தார். தீய அமைச்சன் - உட்பகை கொண்ட அமைச்சன் - ஒருவன் இருப்பது, எழுபது கோடி பகைவர்க்கு ஒப்பு என்று எச்சரிக்கை செய்தார். அமைச்சே **ஒற்றும் தூதும்** ஆகிய கடமைகளையும் கவனித்ததால் அதிகாரம் 'தூது' எனவும் 'ஒற்று' எனவும் வைத்தாலும், உறுப்பாகத் தனியே எண்ணினார் அல்லர்.

ஆள்பவர் சொல்லியதைச் சொல்லியவாறு சொல்லி ஆக்கப் படுத்துதல் அல்லாமல் மாறுபாடு ஆக்கிவிடக்கூடாது என்பதால் '**தூது**' என்னும் பெயரும், **வழிமொழிவான்** என்னும் விளக்கமும் தந்தார்.

ஒற்றனாவான் **துறவிவேடங்** கொண்டு அறிதலையும் சுட்டினார். துறவியரை மக்கள் மதித்தலும் அவர்மேல் ஐயுறவு கொள்ளாமையும் கருதியது அதுவாம். ஆள்வோர் குடும்பம் சுற்றம் என்பாரையும் ஒற்றர் ஆராயத் தவறக் கூடாது; தீராத் தீமை அரசுக்கு அவர்களால்தான் உண்டாகும் என்னும் பட்டறிவால் சுட்டியது அதுவாம்.

நட்பு என்பது போர்க்காலங்களில் உதவியாம் நாடு எது பகையாம் நாடு எது என்பது அறிதல் கருதியதாம்.

அரணாவது கோட்டை, அகழ், காவல்காடு முதலியவையாம்.

இவற்றை விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் கூறுவதே பொருட்பாலின் பெரும்பகுதியாம்.

★ பொருட்பாலில் கூறியவை, அறத்துப்பாலில் கூறப்பட்ட இல்வாழ்வர், துறவர் முதலோர்க்கு இல்லையா? விளக்குக.

எப்பாலில் எவ்வதிகாரத்தில் கூறியனவும் மக்களாகப் பிறந்த அனைவர்க்குமே ஆம். ஆயினும், அவர் அவர்க்குக் கட்டாயமாகவும், மற்றவர்களுக்குப் பொதுவாகவும் கூறியதாம் அதிகாரங்கள் அவை.

கல்வி, கேள்வி, அறிவுடைமை என்பவற்றைப் பொருட்பாலில் வைத்தலால், இல்லற துறவறவாழ்வர்க்கு வேண்டா என்று ஆகிவிடுமா?

கண் பெற்றஎல்லார்க்கும் கல்வி வேண்டும் என்பதால் தானே, எண்ணையும் எழுத்தையும் கண் என்றார். இன்று மாற்றுத் திறனாளியரும் கல்வி கற்க வேண்டும் என்பதால் தானே, அவர்களுக்கென எழுத்தும் நூலும் உருவாக்கப் பட்டுள்ளன.

'நட்பு' தொடர்பான அதிகாரங்களைப் பொருட்பாலில் வைத்ததால் அறத்துப் பாலர்க்கு வேண்டாவா? வாய்மை துறவர்க்கு மட்டும் தானா?

சான்றாண்மை, பண்புடைமை, பெருமை, புகழ் என்பவையும் **ஒப்புரவு, ஈகை** என்பவையும் மாந்தர் அனைவர்க்கும் பொதுவானவை அல்லவா!

உலகங் காக்கும் **உழவைப்** பொருட்பாலில் வைத்தலால், இல்லறத்தார்க்கு இல்லாத தாகிவிடுமா?

'கயமை' எங்கே இல்லை! பொதுமைப் பட்டதல்லவா எவ்வெவர்க்கும்? அறிவியல் பெருகப் பெருக ஆக்கம் அல்லவோ பெருக வேண்டும். பகுத்தறிவும் தன்மானமும் பேசப்பேச அவை வளர்ந்திருக்க அல்லவோ வேண்டும். தமிழைப் பேசி முழங்கி ஆட்சிக் கட்டில் ஏறியவர்களால், "எங்கும் தமிழ் எல்லாம் தமிழ்" என்றவர்கள் ஆட்சியில் எங்கும் தமிழில்லை! எதிலும் தமிழில்லை என்றால் என்ன பொருள்? எல்லாம் 'கயமை'ச் சான்றுகள் தாமே!

*** கண்ணோட்டம் என்பது என்ன? விளக்குக.**

கண்ணோட்டத்திற்கு முன்னை அதிகாரம், வெருவந்த செய்யாமை. அஃதாவது அஞ்சி அடங்கி ஒடுங்கிப்போகத் தக்க செயல்களைச் செய்யாதிருத்தல். அதனை மேலும் விளங்கக் கூறுவதே கண்ணோட்டம் ஆகும்.

தண்ணடிக்கப்பட வேண்டிய தஹ்று செய்தார் தம்மையும், பொறுக்கும் அளவால் பொறுத்து அவர் உணர்ந்து திருந்தும் வகையில் ஈவு இரக்கமாக நடந்து கொள்ளுதல் கண்ணோட்டமாகும். இக்கண்ணோட்டம் உடைய கண்ணே கண்; இல்லையேல் புண்: கண்ணோட்டம் கொள்வதுதான் பிறப்புக்கு வாய்த்த பேரழகு. உலக நலமே கண்ணோட்டத்தில் தான் உள்ளது; பாடற்குப் பண் சிறப்பாவது போலக் கண்ணுக்குக் கண்ணோட்டமே சிறப்பானது என்று திருவள்ளுவர் கண்ணோட்டத்தில் கூறும் பொருளாலே கண்ணோட்டப் பொருளும் அதன் சிறப்பும் இனிது விளங்கும்.

***உடையவர் என்று திருவள்ளுவர் எவரைச் சொல்கிறார்? விளக்குக.**

உடையவர் என்று திருவள்ளுவர் ஊக்கம் உடையவரையே சொல்கிறார்.

"உள்ளம் உடைமை உடைமை"

"உடையர் எனப்படுவது ஊக்கம்"

என்பவை சான்று.

***உள்ளச் சிறப்பாக வள்ளுவர் கூறுவன எவை?**

உள்ளத் தூய்மையே அறம் என்றும், அறத்திற் கெல்லாம் மூலமாம் அறம் என்றும் அறன் வலியுறுத்தலில் கூறியது அறிந்தோம்.

நீரின் உயர்வுக்குத் தக மலர் மேலே மேலே உயர்வது போல, உள்ளத்தின் உயர்வுக்குத் தகவே அறம், ஆற்றல், பொருள், புகழ் எல்லாம் உயரும் என உவமையால் ஊக்கமுடைமையில் கூறினார்.

உள்ளமே உயர்ந்த சொத்தும் அணிகலமும் ஆம் என்றும், உள்ளமாகிய ஊக்கம் இல்லாதவர் கொடையாளர் என்னும் பெருமையை அடையார் என்றும், ஊக்கமுடையவர் ஆக்கம் இழந்து அல்லல் படமாட்டார் என்றெல்லாம் விரித்துக் கூறுகிறார்.

பொதுமக்களோ 'மனம் போல வாழ்வு' எனச் சுருக்கமாகக் கூறி விடுகின்றனர்!

***மடி இன்மை, ஆள்வினை உடைமை, இடுக்கண் அழியாமை ஆகியவற்றைவள்ளுவம் வரிசைப்படுத்தியது ஏன்?**

மடி இன்மை என்பது சோம்பல் இல்லாமை.

சோம்பல் குடியை – குடும்பத்தைக் – கெடுக்கும் தன்மையாகும். மடி, காலம் தாழ்க்கச் செய்யும், மறந்து போகச் செய்யும், சோம்பிக் கிடக்க வைக்கும், எப்பொழுதும் உறங்கிக் கிடக்க ஆக்கும். மடி ஒருவனுக்கு உண்டானால், எத்தனை பேர் எத்தனை வகையால் உதவினாலும் அவன் உயர்வடையமாட்டான்.

மனிதப்பிறப்பு என்பதற்கு அடையாளமாக இருப்பது **ஆள்வினை உடைமையே.** பிறர்க்கு உதவி செய்தல் என்பது ஆள்வினை எனப்படும். தளரா முயற்சியாளர்க்கே கைகூடும். உறுப்புகளில் குறைகள் பிறவி முதலே அமைந்தாரும் கூட முயற்சி உடையவரானால் உயர்ச்சி அடைவது உறுதி.

இயற்கைத் தடை செயற்கைத் தடை என எத்தனை தடைகள் வந்தாலும் ஆள்வினையுடையவர்கள் அவற்றைவென்று தாம் எண்ணியதை எண்ணியவாறு முடிப்பர் என்கிறார்.

ஆள்வினை உடைமை உடையவர்க்கு நேரே மோதும் மோதலாம் இடுக்கண் வரவும் கூடும். அந்த இடுக்கணுக்கும் இடுக்கண் உண்டாக்குவதே அல்லாமல் தளர்ச்சியோ சோர்வோ அடையார். அவர்கள் இன்பத்தை விரும்பாதவர்கள் மட்டுமல்லர். துன்பத்தையும் இன்பமாகக் கொள்ளப் பழகிவிட்டவர்.

வண்டியை இழுக்கும் காளையோ எருதோ பள்ளம் மேடு சேறு அளறு எனப் பாராமல் வைத்த பாரத்தோடு காலை ஊன்றித் தலையை நிமிர்த்து இழுத்து மேடேறும் இயல்பை 'இடுக்கண் அழியாமை'க்குச் சான்றாகக் காட்டும் ஒன்றேஅதன் தன்மையை உணர்த்தப் போதுமானாது. ஏறுபோல் பீடுநடை என்பதும் எண்ணத்தக்கதே.

***'குறிப்பறிதல்' என்னும் அதிகாரம் இரண்டும், குறிப்பறிவுறுத்தல் என்னும் அதிகாரம் ஒன்றும் வகுத்த வகையென்ன?**

பொதுவாழ்வு, குடும்ப வாழ்வு என இருவகை வாழ்வு ஒவ்வொருவருக்கும் உண்டு. இரண்டும் நாணயத்தின் இரு பக்கங்கள் போன்றவை. ஆதலால், பொதுவாழ்வுக் குறிப்பறிதலைப் பொருட்பாலிலும், குடும்பவாழ்வுக் குறிப்பறிதலைக் காமத்துப் பாலிலும் கூறினார்.

தன் குறிப்பைத் தன் காதலி மட்டும் அறியவும், காதலி குறிப்பைக் காதலன் மட்டும் உணருமாறும் குறிப்பாக உணர்த்துவது குடும்ப வாழ்வுக் குறிப்பறிதலாகும்.

சில இடங்களில் காதலன் காதலியர் தாம் முன்பின் அறியாதவர் போலப் பொதுப் பார்வை பார்த்துத் தம் காதலை வெளிப்படாமல் காத்துக் கொள்ளவும் வேண்டும் என்பது மிக நாகரிகம் உடையதாகும். குறிப்பறிவுறுத்தல் என்பது காதலன் காதலியர் தங்கள் எண்ணத்தை வெளிப்படுத்தும் நயமான வகையாகும்.

***நட்பு என்பது என்ன? அதனைப் பல அதிகாரங்களில் விரித்துக் கூறுவது ஏன்?**

நள் + பு = நட்பு. நள், செறிவு; நள்ளிரவு - இருள் செறிந்தது. நள் - நண்: நண்பகல். ஒளிச் செறிவு அமைந்தது. காற்றும் இடைப்புகாச் செறிவமைந்த உள்ளமே காதல்! பால் பருவம் அற்றது நட்பு.

நட்பாலேயே ஆக்கமும் அழிவும் மேன்மையும் கீழ்மையும் உண்டாதல் பேரியல்பு. ஆதலால், அந்நட்பினை நட்பு (79), நட்பாராய்தல் (80), பழைமை(81), தீ நட்பு(82), கூடா நட்பு(83) என்றும், பெரியாரைத் துணைக்கோடல்(45), சிற்றினம் சேராமை(46) என்றும் பல அதிகாரங்களாக வகுத்து விரித்துக் கூறினார்.

நட்பு:

"நல்ல நட்பு வளர்பிறைபோல வளரும்" என்றும்,

"பழகப் பழக நூல் நயம் போல் சிறக்கும்" என்றும்,

"உடை இழந்தவன் கை ஓடிக் காப்பது போல் உதவுவான்" என்றும்

"மகிழ்வதற்கு மட்டுமின்றி இடித்துக் கூறித் திருத்துவதற்கும் நட்பு துணிவாக நிற்கும்" என்றும் நட்பினைப் பற்றி வள்ளுவர் கூறுகிறார்.

நட்பாராய்தல்: நட்புக் கொள்வதற்குத் தக்கவர் தாமா என்பதை ஆராய்ந்தே நட்புக் கொள்ள வேண்டும். இல்லையானால் தீராத் துயரங்கள் உண்டாம் என்பது நட்பாராய்தல் என்பதன் பொருளாம்.

குணம், குடும்பம், நண்பரின் தோழர், பழி செய்தற்கு நாணும் நிலைமை, என்றும் ஒரு நிலையாம் உறுதிப்பாடு, மாசிலா மாண்பு ஆகியவற்றை ஆராய்ந்து தகுதி உடையவரையே நண்பராகக் கொள்ள வேண்டும். அறிவற்றவராகவும், சிறு செயல் செய்பவராகவும் பணப்பறிப்புப் பார்வை உடையவராகவும் இருப்பாரை நண்பராகக் கொள்ளல் கூடாது என்றும் கூறுகிறார்.

பழைமை:

பழமை (அ) பழைமை என்பது பரம்பரை பரம்பரையாகத் தொடர்ந்து வரும் நட்பாகும்.

பழமையாம் தொடர்பினர் வழிவழி உரிமை உறவைக் கெடுக்கும் செயலைச் செய்யமாட்டார்.

ஒரு கால் பழந் தொடர்பினர் கேடு செய்தாலும் அக்கேடு உரிமையால் செய்த தெனப் பொறுத்துக் கொள்வர்.

தம் நட்புடையாரைப் பற்றிப் பிறர் குறைகூறினும் அக்குறையைக் கேட்டல் தானும் தம் நட்புக்குத் தக்கதில்லை என்று எண்ணும் தகையராக இருப்பர்.

தீ நட்பு:

அறிவிலான் நட்பு, பொருளையே நோக்குவான் நட்பு, பாதுகாப்புக்கு உதவாத நட்பு, செய்யும் செயலைக் கெடுக்கும் நட்பு இன்னவை தீ நட்பாகும்.

போர்க்களத்தில் போர் செய்ய வேண்டிய நேரத்தில் களத்தைவிட்டுத் தாவும் குதிரை போல்வார் அவர்.

தனிமையில் புகழ்ந்து பலரிடையே பழிப்பார் நட்பு நெருங்கத் தகாதது.

சொல்வேறு செயல்வேறு என்று இரட்டை வேடம் போடுபவரைக் கனவில் காணல் கூட மிகக் கொடுமையானது.

கூடா நட்பு:

எவ்வகையாலும் உறவாகக் கொள்ளக் கூடாதவரை நட்புச் செய்தல் கூடா நட்பாகும். அழிப்பதற்கு இடம் பார்த்து நட்புக் கொள்பவர், நொடிக்கு நொடி மனம் மாறுபவர், முகத்தால் நண்பராய் அகத்தால் பகைவராய் இருப்பவர் முதலோர் கூடா நட்பினர். வளையும் வில்லில் இருந்து புறப்படும் அம்பு போன்றவர். அவர் கும்பிட்ட கைக்குள்ளும் கொல்லும் கருவி கொண்டவர். அவரை முகத்தால் நட்புக் கொண்டு அகத்தால் ஒதுக்கி விடுதல் வேண்டும்.

பெரியாரைத் துணைக்கோடல்:

தகுதிவாய்ந்த பெரியவரை நட்பாகக் கொள்ளுதல். அவர் அறம் அறிந்தவர்; முதியவர்; அறிவர்; வருமுன் காப்பவர்; கண்ணன்னவர்; தக்கவர்; தவறுங்கால் தட்டிக் கேட்டுச் சீர் செய்பவர்; நல்ல துணையாய் அமைந்தவர். அத்தகைய பெரியவரைத் தேடிக் கண்டு நட்பாகக் கொள்ள வேண்டும். அவர் பகையைத் தேடிக் கொள்ளல் கூடவே கூடாது.

சிற்றினம் சேராமை:

பெரியர்க்குக் கூறப்பட்ட உயர் குணங்கள் எவையும் இல்லாத சிறிய தன்மையர் சிற்றினத்தர். அவர்கள் தொடர்பு உண்டானால் பெருங்கேடாம். நிலத்தின் மேலே விழும் நீர் நிலத்தின் தன்மையைப் பெற்று விடுவது போல் எத்தகைய பெரியரையும் தன்வயப்படுத்திக் கெடுத்துவிடுவர்.

மனம் தூய்மை இனம் தூய்மை செயல் தூய்மை என்னும் மூன்று தூய்மைகளும் வேண்டும். இம் மூன்றும் இல்லாத சிற்றினத்தைச் சேர்தல் தீராக் கெடுதலாம்.

நட்பைப் பற்றி இவ்வளவு விரிவாகச் சொல்லியுள்ளார் திருவள்ளுவர். அதனால் உண்டாகும் நன்மை தீமைகளைக் கருதியது இஃதாம்.

*** உடைமை என்பது என்ன? விளக்குக**

உடைமை என்பது சிறிதும் விலகாமல் கட்டொழுங்காகக் கொள்ளத்தக்க தன்மையாம். உடையை எப்படி மானம் கருதி நெகிழவிடாமல் இறுக்கிக் கட்டுகிறோமோ அப்படிக் கட்டிக் காக்க வேண்டியது உடைமையாம். உடையாம் தன்மை, உடையனாம் தன்மையாம்.

*** வள்ளுவர் எத்தனை உடைமைகளைக் கூறுகிறார்? அவை எவை?**

வள்ளுவர் **பத்து** உடைமைகளைக் கூறுகிறார். அவை **அன்புடைமை, அடக்கமுடைமை, ஒழுக்கமுடைமை, பொறையுடைமை, அருளுடைமை** இவை ஐந்தும் அறத்துப்பாலில் உள்ளவை.

அறிவுடைமை, ஊக்கமுடைமை, ஆள்வினை உடைமை, பண்புடைமை, நாணுடைமை - இவை ஐந்தும் பொருட்பாலில் உள்ளவை.

*** பொருளொடு புணர்ந்த பக்கம் இல்லறம் என்று தொல்காப்பியம் கூறியும் பொருட்பால் என ஒருபால் 70 அதிகாரமாகக் கூறியும் 'பொருளுடைமை' என ஓர் அதிகாரம் திருவள்ளுவர் வைக்காதது ஏன்?**

வினாவோ விரிந்தது! விடையோ சுருங்கியது! பொருளை விடாமல் இறுக்கிப் பிடித்தல் கூடாது. அது ஓரிடத்தில் தங்கிவிடாமல் குருதி ஓட்டம் போல் எங்கும் பரவ வேண்டும்; அதுதான் பொருளுக்கும் பொருளுடையானுக்கும் பயனும் புகழும் ஆம் ஆதலால், உயிர்க்கு ஊதியம் 'ஈதல் இசைபட வாழ்தல்' என்றார் திருவள்ளுவர்.

*** பொருளின் சிறப்பு அறியாதவரா திருவள்ளுவர்?**

பொருளின் சிறப்பு அறியாதவராக இருந்தால், பொருட்பால், என ஒன்றைவைத்திருக்க மாட்டாரே! மற்றும்,

"பொருளில்லார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லை"

என்று கூறியிருப்பாரா? பொருளொடு புணர்ந்த பக்கம் என்பதுதானே இல்வாழ்வு!

குன்றின் மேல் இருந்து கீழே யானைகள் போரிடுவதைப் பார்ப்பது போன்றது பொருளுடையான் செயல் வெற்றி என்றும்,

பொருள் என்பது பொய்யா விளக்கம்; அது எண்ணிய இடமெல்லாம் சென்று இருளை அகற்றும் என்றும் கூறுபவர் அவர்.

'பொருள் செயல்வகை' என ஓரதிகாரம் வகுத்தவரும் அவர்!

செய்க பொருளை என ஏவியவரும் அவர்!

ஆனால் பொருள் முயற்சியால் கடிய உழைப்பால் வருவதே அல்லாமல் நல்வினை செய்தலால் பொருள் சேரும் பாவத்தால் வறுமை வரும் என்று கூறினார் அல்லர்!

'அற்பனிடத்தும் பொருள் உண்டு' என்று இகழ்ந்தவர் அவர். பொது நலமாம் பொருள் ஓரிடத்துத் தேங்கி விடாமல் ஒப்புரவாக ஈகையாக புகழ் வளர்ப்பதாக அமைய வேண்டும் என்று அவாவியவர் அவர். ஆதலால், அறத்தால் பொருள் தேடி, அப்பொருளால் இன்புறுதல் என்னும் வாழ்வியல் தெளிவு உடையவர் என்க.

***வள்ளுவர் சொல்லும் ஆமைகள் எனச் சொல்கின்றனரே; சிலவற்றை: அவை ஆமைகளா?**

கள்ளாமை, கொல்லாமை, நிலையாமை முதலியவற்றில் 'ஆமை' என வருவது கொண்டு சுவையாகச் சொல்வதாகத் **தாம் கருதிக் கொண்டு** சொல்கின்றனர். அவை, ஆமைகள் அல்ல.

'ஆ' எதிர்மறைஅல்லது மறுப்பது.

'மை' சொல்ஈறு அல்லது சொல்லிறுதி

இவ்விரண்டும் சேரும்போது ஆமை என ஒலிக்கிறதே அன்றி ஆமைகள் அல்ல. களவு செய்யாமை, கொலை செய்யாமை, நிலையில்லாமை என்பன போலப் பொருள் தருவனவாம். அடக்கமுடைமை அதிகாரத்தில் ஆமை என்னும் உயிரி பற்றிக் கூறியுள்ளார். அது,

"ஒருமையுள் ஆமைபோல் ஐந்தடக்க லாற்றின்
எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து"

என்பது.

மேலே உள்ள ஓர் ஓட்டுள் நான்கு கால்களையும் தலையையும் இழுத்துக் கொள்ளும் ஆமைபோல் ஐந்து பொறிகளையும் அடக்க வேண்டிய பொழுதில் அடக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்று உயர்ந்த உவமையாக ஆமையை எடுத்தாள்கிறார் வள்ளுவர்.

அப்படி இளமையிலேயே காத்தால் வரும் நாளெல்லாம் அக்காவல் மேலும் மேலும் சிறந்தோங்கும். அடக்கம், அழியா நிலையாம் அமர நிலையையும் தரும் என்கிறார். அவற்றை ஆமை என்பது அறியாமைப் பாற்பட்டதாம்.

***வள்ளுவர் கூறும் பத்து உடைமைகளையும் சுருக்கமாகக் கூறுக.**

1. அன்புடைமை : தனக்கென வாழாப் பெருந்தன்மை.

2. அடக்கமுடைமை : பொறி புலன்களை அடக்கி வாழ வேண்டும் முறையால் வாழுதல்.

3. ஒழுக்கமுடைமை : அருவிநீர் ஒழுக்குப்போல் தூயராக வாழ்தல்.

4. பொறையுடைமை: தோண்டுவாரையும் தாங்கும் நிலம்போல் பொறுமை உடையவராக வாழ்தல்.

5. அருளுடைமை : எல்லா உயிர்களும் இன்புற்று வாழ எண்ணும் அரிய பெரிய தன்மை.

6. அறிவுடைமை : அறிய வேண்டுவனவற்றை எல்லாம் அறிந்து வாழ்க்கையில் பயன்படுத்துதல்.

7. ஊக்கமுடைமை : எந்நிலையிலும் தளரா உள்ளத்தராக இருத்தல்.

8. ஆள்வினை உடைமை: குன்றா முயற்சியுடையவராக வாழ்தல்.

9. பண்புடைமை: பிறர் இயல்பை அறிந்து அவர் குறைகளைந்து நிறைவாகச் செய்து வாழ்தல்.

10. நாணுடைமை: செய்யக் கூடாதன செய்யுங்கால் தமக்குத்தாமே உண்டாகும் குறுகுதல் அல்லது வெட்கப்படுதல்.

இவை மாந்தரை விட்டுச் சிறிதும் விலகக் கூடாத நலப்பாடுகளாம்.

*** குடி படை என்றிருந்த நிலையிலும் தனிப்படையும் இருந்தது என்பதற்குச் சான்று என்ன?**

தனிப்படையும் இருந்தது என்பதற்குச் சான்று 'படைமாட்சி' என்னும் அதிகாரம் ஆம்.

ஆள்பவன் வளங்களுள் எல்லாம் சிறந்தது, பலவகைப் பட்டதும், உயிருக்கு அஞ்சாததும் ஆகிய படையே என்றும்,

படையெல்லாம் பதைத்தாலும்
உயிர்க்கு அஞ்சார் வழிவழிப்
படைஞராவார் என்றும்,
கூற்றுவனே எதிரிட்டு வந்தாலும் குலையாமல் போரிட்டு
வெல்லும் திறத்தது படை என்றும்,
படைத்தலைவன் வீறு, படையின் வீறாகச் சிறக்கும்
என்றும்

கூறுவதால் தனிப்படையும் இருந்தமை விளங்கும்.

★ **படைச் செருக்கு வேண்டுமா? விளக்குக.**

படைச்செருக்கு என்பது வாய்ச்சொல் வீரம் அன்று. 'நாட்டுக்கே எம் நல்லுயிர்' என்னும் குறிக்கோளுடைய படை அது. போரில்லையே என ஏங்கும் படை அது. போர்ப்புண் படாத நாளெல்லாம் வீண் நாள் என்றும், ஆள்பவர் தடுப்பினும் நாட்டு நலம் கருதிப் போரை விரும்புபவர் என்றும் கூறுவதால் படைச்செருக்கு வேண்டுவதே என்பது விளங்கும்.

★ **இகல், உட்பகை என்பவற்றின் வேறுபாடு என்ன?**

இகல் என்பது ஒட்டியவரை எல்லாம் பிரிக்கும். அது பண்பற்றநோய் என்றும், எவ்வ நோய் என்றும், துன்பத்துள் துன்பம் என்றும் தீமைக்கு இடமாவதெல்லாம் இகலே என்றும் திருக்குறள் கூறுவதால் இகலின் கேடு புலப்படும்.

உட்பகை என்பது உடனிருந்தே கரவாக அழிப்பது ஆகும். அழித்ததும் அழிபட்டதும் வெளியே தெரியாது. தெரிந்து உதவப் போனாலும் அவரையும் அழிப்பது உட்பகை! ஆதலால், உட்பகையைக் காலை வைத்ததும் உள்வாங்கும் மண்ணாகிய மட்பகைக்கு உவமை காட்டினார் வள்ளுவர். யானையையும் உள் வாங்கும் மட்பகை என்றும் விளக்குவார். எள்ளளவு எனினும் உட்பகை கேடே என்பார்.

* **குடியைக் கெடுப்பவை என்பவை எவை என்கிறார் வள்ளுவர்? குறிப்பிடுக.**

பெரியவர்களைப் பகைப்பது, கெடுப்பதை நோக்கமாகக் கொண்ட பெண்ணின் சொற்படி நடப்பது, கட்டுக்குள் நில்லாத பெண்ணின் கட்டுக்குள் வாழ்வது, மதுக்குடி, சூதாட்டு என்பவற்றில் ஈடுபட்டு நலக்கேடு பொருட்கேடு குடும்ப மானஇழப்பு என்பவற்றைக் கொள்வது ஆகியவை குடும்பத்துக்குக் கூடாதவையாம்.

பெரியாரின் பகை பெருங்கேடு என்பதை எரியால் சுடப்பட்டாலும் தப்பலாம்; பெரியார் பகையைத் தேடுவார் தப்பார் என்பார் வள்ளுவர். குடிகேடு செய்யும் மகளிர் மனையாள் அல்லர். ஆண்களில் ஒழுக்கம் கெட்டார் போலப் பெண்களில் ஒழுக்கம் கெட்டார் அவர். மதுவும் சூதும் கெடுப்பதற்கு இந்நாள் குடியரையும் பழநாள் தருமன் நளன் முதலானவரையும் எண்ணினாலும் போதும்.!

* **மருந்து அதிகாரத்தில் 'மருந்தென வேண்டா' என்று வள்ளுவர் கூறுவது ஏன்?**

இயற்கையாகவும் செயற்கையாகவும் வருவன நோய்கள். மரபு வழி நோய்கள் இயற்கை வழிப்பட்டவை. செயற்கையாக வரும் நோய்களில் பெரும்பாலானவை உணவால் ஏற்படுபவை.

பொருந்தா உணவு, மாறுபட்ட உணவு, அளவுக்கு மிஞ்சிய உணவு, செரிக்கு முன் உண்ணும் உணவு ஆகியவற்றாலேயே நோய்கள் உண்டாவதால் **ஊண் கட்டுப்பாடு இருப்பவர்க்கு** மருந்து வேண்டுவது இல்லை என்று தொடங்கி ஏழு குறள்களில் உணவைப் பற்றியே கூறுகிறார்.

அற்றால் (செரித்தால்) உண்க; அளவறிந்து உண்க;
மாறு பாடில்லாதது உண்க; செரியாமல் உண்ணற்க;
அளவறியாமல் உண்ணற்க; தேவைக்குமேல் உண்ணற்க.
வாதம் பித்தம் கோழை என்பவை மிகவோ குறையவோ
இல்லாமல் அறிந்து உண்க என்றே கூறுகிறார்

மருத்துவர்க்கு நோய் ஆய்ந்து, நோய் மூலம் ஆய்ந்து, அந்நோய் தீர்க்கும் வகை ஆய்ந்து, தீர்க்கத் தக்க வகையில் தெளிந்து மருத்துவம் புரிக என்கிறார்.

நோயன், மருத்துவன், உடனிருப்பான், மருந்து என்னும் நான்கு பகுதியதே மருத்துவம் என்கிறார்.

★ குடிமக்களின் நலம் பற்றி வள்ளுவர் கூறுவதென்ன? விளக்குக.

நல்ல குடிமக்களின் உயர்ந்த பண்புகளைப் பற்றிக் **'குடிமை'** என்றோர் அதிகாரமும் குடிமேம்பாட்டுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகள் குறித்துக் **'குடிசெயல்வகை'** என்றோர் அதிகாரமும் இயற்றினார்(96, 103).

நற்குடிப் பிறந்தார்க்கு நேர்மை, நாணம், ஒழுக்கம், வாய்மை, முகமலர்ச்சி இனியவை கூறல், பழி கூறாமை, கொடை, குறைகூறத்தக்கவை செய்யாமை, பணிவுடைமை என்பவை இயல்பாக அமைந்திருக்கும் பண்புகளாம்.

மற்றொருவர் உதவியை எதிர்பாரா முயற்சி, விரிவான அறிவு, குடும்பப் பெருமை காத்தல், குடும்பப் பாரத்தை உறுதியாகத் தாங்குதல், காலத்தில் செய்வன செய்தல், சோம்பல் இல்லாமை, குடும்பத்துள் மானம் பாராமை, வழிவழியாகக் குடிமையைச் சிறக்கச் செய்யும் நன்மகப்பேறு சுற்றம் ஆகியவை பெறுதல் குடி செயல் வகைச் செய்திகளாம்.

★ உழவு என ஒரு தொழிலை மட்டும் பாடியவர், பிற தொழில்களைக் கூறவில்லையே ஏன்?

உழவுத் தொழில் உயிர்க்கு உணவு வழங்கும் தொழில். தொழில்களில் எல்லாம் தலையாய தொழில்: மற்றைத் தொழில்களுக்கு மூலத் தொழில். அதனால் அதனைக் கூறுதல் வழியாக மற்றைத் தொழில்களை யெல்லாம் உள்ளடக்கிக் கூறினார் என்பதை, **"கரவாது கைசெய்தூண் மாலை யவர்"** என்னும் தொடரால் அறியலாம் (1035).

பரிய பரிய ஆலைகள் இயங்கும் காலம் இது. ஏதோ சிற்றூர்களில் ஒரு சிறிய அளவில் தச்சு, கொல்லு, குயம், நெசவு முதலாம் தொழில்கள் இயல்கின்றன.

உழவிலும் ஏற்றம் இறைத்தல், வண்டியோட்டல், உழவு, நடவு, களையெடுப்பு, உரம் போடல், அறுவடை, களத்தில் கதிரடிப்பு முதலாம் துணைத் தொழில்கள் நடைபெறுகின்றன. இவற்றின் மூலத் தொழில் உழவே. பழநாளில் பதினெண் குடிகள் எனப்பட்டவர். உழவுத் தொழிலாம் வேளாண் தொழில் சார்ந்து பணி செய்தவர்களே!

ஆதலால் உழவு அதிகாரம் பொதுவில் '**தொழில்**' என்னும் அதிகாரமேயாம்! முன்னரே தொழில்களைக் குறித்த விளக்கங்களை '**வினை**' என்பதில் கண்டுள்ளோம்.

***உழவு பற்றிய வள்ளுவர் கருத்தென்ன? விளக்குக.**

உலகம் சுழல்வது; அச்சுழற்சியால் மட்டும் உலகத்தில் உயிர்கள் வாழ்ந்துவிட முடியாது. உழவன் ஏரால் நிலத்தைச் சுற்றி உழுது பயிரிட்டால்தான் உலகத் துயிர்கள் வாழும். உலகைக் காக்கும் உழவரே **உலகத்தேர்க்கு அச்சாணியாவர்.** உலகில் உலகநலனுக்கு வாழ்வாருள் தலைப்பட்ட உழவர் தொழத்தக்கவர். அவர் ஏர் நிழலிலே தான் மற்றையோர் குளுமை எய்துவர்.

உலகில் இரந்து வாழாதவர் எவரெனின், அவர் உழவரே.

இரப்பவர்க்கு ஈந்து புரப்பவரும் அவரே

அவர் செயலற்றால் துறவரும் வாழார்.

நிலத்தை நன்கு உழுது மண் புழுதிபட்டு உலரக் காய்தலிலேதான் விளைவு நலம் உள்ளது.

உழுதல், எருவிடல், களையெடுத்தல், நீர்விடல், காவல் புரிதல் என்பவை ஒன்றன் மேல் ஒன்றாம் உயர்வின. உழவன் தன்னை உழுது பயன் கொள்ளாச் சோம்பன் எனின், யான் உன் உழைப்புக்குத் தகத்தர இருந்தும் உழுது எடுத்துக் கொள்ளாத கோழையன் - ஏழையன் - என நிலம் ஆகிய கொடையாட்டி அவனை நோக்கி நகை புரிவாள் என்கிறார்.

***இரந்து வாழும் வாழ்வு வள்ளுவர்க்கு உடன்பாடா? ஆய்ந்து எழுதுக.**

இரந்து வாழ்தல் வள்ளுவர்க்கு உடன்பாடு அற்றது. இரப்பவர்களை நோக்கி 'இரவாதீர்' என உங்களை இரந்து மன்றாடுகிறேன் என்றவர் அவர். மேலும் இரந்துதான் வாழ வேண்டுமென்னும் நிலையில் ஓர் அரசு விதிகளை உண்டாக்கி இருக்குமானால் அவ்வரசு அழிந்து தொலையட்டும் என்று சாவித்தவர் அவர். அது,

"இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து
கெடுக உலகியற்றி யான்"

என்பது "இயற்றலும் ஈட்டலும் காத்தலும் காத்த வகுத்தலும் வல்லது அரசு" என்றதை எண்ணுக.

*** இரவாமல் வாழ வள்ளுவர் காட்டும் வழி என்ன?**

பசித்தோர் முகம் பார்த்து ஊண் வழங்கி அவர்கள் பசியை ஆற்றுவது நல்லதே தான். ஆயினும், அதனினும் உயர்ந்த தொன்று உண்டு. அது, அவர்கள் தம் முயற்சி உழைப்பு ஆகிய வகையால் தம் பசியைத் தாமே தீர்த்துக் கொள்ளும் வகையில் தொழிலுக்கு வாய்ப்புச் செய்வதுதான், அவர் உடலுக்கும், அவரைச் சார்ந்த குடும்பத்துக்கும் நாட்டுக்கும் நன்மையாம் வழிஅதுவேயாம் என்கிறார் அதனை,

"ஆற்றுவார் ஆற்றல் பசியாற்றல் **அப்பசியை**
மாற்றுவார் ஆற்றலின் பின்"

என்கிறார்!

உழவனுக்கும் உழவுசார் தொழில் புரிவார்க்கும் அவர் நிலமே கொடைவள்ளலாக விளங்கும். ஆனால் உழையாதவர் விளைவு கொள்ள முடியுமா? எங்களுக்கு உண்ண வகையில்லை என்று உழவன் சோம்பிக் கிடந்தால் நிலம் எனப்படும் நன்மகளே நகைப்பாள் என்று கூறுவதும் இவண் எண்ணத் தக்கதாம்! இரவச்சம் என்பது இரத்தல் ஆகாது என்பதேயாம். "கஞ்சி உணவு எனினும் உன் உழைப்பால் வந்ததை உண்பதே உணவாகும்" என்று உழைப்பின் பெருமையை உரைக்கிறார் வள்ளுவர்(1066).

***பொருட்பால் இறுதியில் 'கயமை'யை வைத்தது ஏன்?**

இழிந்த தன்மையே கயமையாம். முன்னே கூறிய அறவழி, பொருள் வழிகளின் படி நடந்து வாழ்வாங்கு வாழும் தெய்வ நிலையை அடையாதவர் கயவர். ஆதலால், இறுதியில் வைத்தார்.

சொல்லப் பயன்படாதவர் அவர்; கரும்பை ஆட்டுவது போல் அலைகுலை செய்தால்தான் பயன்படுவர்; கருமிகளில் எல்லாம் கருமியர்; அச்சமே வாழ்வானவர்; முரசறைவது போல அரட்டையும் கும்மாளமும் போடுபவர்; பிறர் நலமாக இருப்பதைப் பார்க்கப் பொறாதவர்; தம்மை விலைபேசி அடிமையாகக் கிடக்கவும் ஒப்புவர் எனக் கயவரின் இயல்புகளாகக் கூறுவார் வள்ளுவர்.

***காமத்துப்பாலை மூன்றாம் பாலாக வைத்தது ஏன்?**

அறம், பொருள், இன்பம் என்னும் முன்னோர் வைப்பு முறையில் இன்பம் என்பதைத் தொல்காப்பியர் வழியில் காமம் என்று ஆக்கியதை முன்னரே அறிந்தோம்.

அவ்வகையில் காமம் எனப்படும் அகப்பொருளின் மூன்று பொருள்களில் **உரிப் பொருள்** என்று மூன்றாம் பொருள் வைத்ததைத் தொல்காப்பிய அறிமுக நூலில் கண்டோம். அவ்வகையே நூல் முறையாக இருந்தமையால், அவ்வகையைப் போற்றி இயற்றினார் திருவள்ளுவர்.

உரிப் பொருள் **புணர்தல், பிரிதல், இருத்தல், இரங்கல், ஊடல்** என்பவை. இவை ஒவ்வொன்றற்கும் ஐந்து ஐந்து அதிகாரங்களாக இருபத்து ஐந்து அதிகாரங்கள் பாடினார் திருவள்ளுவர்.

புணர்தல் ஐந்து அதிகாரங்கள்:

தகையணங் குறுத்தல், குறிப்பறிதல், **புணர்ச்சி மகிழ்தல்,** நலம் புனைந்துரைத்தல், காதற் சிறப்புரைத்தல்.

பிரிதல் ஐந்து அதிகாரங்கள்:

நாணுத் துறவுரைத்தல், அலர் அறிவுறுத்தல் **பிரிவாற்றாமை,** படர்மெலித்திரங்கல், கண் விதுப்பழிதல்.

இருத்தல் ஐந்து அதிகாரங்கள்:

பசப்புறு பருவரல், தனிப்படர் மிகுதி, **நினைந்தவர் புலம்பல்,** கனவுநிலை உரைத்தல், பொழுதுகண்டிரங்கல்.

இரங்கல் ஐந்து அதிகாரங்கள்:

உறுப்பு நலனழிதல், நெஞ்சொடு கிளத்தல், **நிறையழிதல்,** அவர் வயின் விதும்பல், குறிப்பறிவுறுத்தல்.

ஊடல் ஐந்து அதிகாரங்கள்:

புணர்ச்சி விதும்பல், நெஞ்சொடுபுலத்தல், **புலவி,** புலவி நுணுக்கம், ஊடலுவகை.

ஒவ்வோர் ஐந்திலும் **இடையே நிற்கும் மூன்றாம்** அதிகாரம் உரிப்பொருள் விளக்கப் பெயராக இருத்தல் காண்க.

* **காமத்துப் பாலின் பெருமை என்ன?**

"காமத்துப்பாலை இவ்வளவு தூய்மையாகவும் நயமாகவும் கூறிய நூல் உலகிலேயே இல்லை" என்பதும்,

"தொல்காப்பியர் வகுத்த உரிப்பொருள் ஐந்தையும் முறைமாறாமல் போற்றி நூல் எழுதியவர் வள்ளுவரே" என்பதும்

"எது நோயை ஆக்குமோ, அதுவே நோயைத் தீர்க்கும் மருந்தும் ஆகும்" என்பது ஒல்லியல் மருத்துவ ஓமியோ மருத்துவ) அடிப்படை என்பதும் காமத்துப்பால் பெருமையாம்.

* **திருக்குறள் பெருமையாக அறிவன சில கூறுக.**

- திருக்குறள் உலகப் பொது நூல் என்னும் தனிப் பெருஞ் சிறப்பினது.

- பல சமயத்தார்களால் தத்தம் சமய நூல் எனக் கொள்ளப்படுகிறது.

– “பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்” என்னும் பிறவி வேறுபாடு கருதாப் பெருமையது.

– அறம் வாய்மை தவம் முதலியவற்றுக்கு ஒப்பிலா இலக்கணம் உடையது.

– வாழப் பிறந்தவர் அனைவருக்கும் நம்பிக்கை ஊட்டி, உயர்ந்த நிலையை அடையலாம் என உறுதி மொழிவது.

– ஊரின் பொருளும் ஒப்புரவுச் சிறப்பும் உலகம் உய்ய வழிகாட்டியவை.

– பெண்ணின் பெருமையை வெளிப்படுத்துவது.

– வள்ளுவருக்குப் பின்வந்த புலமையாளர் அனைவரையும் கவர்ந்து தத்தம் நூல்களில் மேற்கொள்ள வழிகாட்டியாக இருந்தது.

– திருக்குறளை மேல் வைப்பாகக் கொண்டு பல நூல்கள் கிளர்ந்தன.

– திருவள்ளுவமாலை என்னும் ஒரு பின் நூலைப் புனையத் தூண்டியது.

– வெள்ளித் தட்டில் வைக்கப்பட்ட தங்க ஆப்பிள் பழம் போன்றது எனப் பாராட்ட அமைந்தது.

– தாசுமாலில் ஒரு கல்லைப் பெயர்த்து, அப்பெயர்ப்புத் தெரியாமல் மற்றொரு கல்லை வைத்தாலும் வைக்கலாம்; திருக்குறளில் ஒரு சொல்லைப் பெயர்த்து வேறு சொல்லை வைத்துவிட முடியாது எனப் பாராட்டப்பட்டது.

– போரும் அமைதியும் என்னும் நூலை எழுத உருசியப் பேரறிஞர் தால்சு தாய்க்குத் தூண்டுதலாக இருந்தது.

– திருக்குறளை அதன் மூல மொழியில் கற்க வேண்டும் என்பதற்காகக் காந்தியடிகளுக்குத் தமிழ் மொழி கற்கும் விருப்பத்தை ஆக்கியது.

– உருசியப் பாதுகாப்புச் சுரங்கத்துள் இடம் பெற்றநூலாகியது.

– விவிலியத்தை அடுத்து விக்தோரியாப் பேரரசியார் போற்றியது.

– இங்கர்சால் என்னும் பேரறிவராலும், ஆல்பிரெட் சுவைட்சராலும் மிகச் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டமை.

– தமிழ் நூல் எதுவும் வெளியிடக் கூடாது என்னும் அச்சுச் சட்டம் இருந்த நாளில் முதல் முதலாக கி.பி. 1812இல் வெளிவந்த நூல்.

– அதே ஆண்டில் எல்லீசு பெருமகனாரால் ஆங்கிலத்தில் பெயர்த்து அச்சிடப்பட்ட அருமையது. அவரால் வள்ளுவர் தங்கக் காசும் வெளியிடப்பட்டது.

– உலக நூலாக ஒன்று வேண்டும் என்று அறிவர்களால் எண்ணப்படும் நாள்வரின் தலைப்பட்டு நிற்கக் கூடிய ஒரோ ஒரு நூல் திருக்குறளேயாம்.

– "வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து
வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு"
எனப் பாடு புகழ் பெற்றது.

இணைப்பு

★ **திருவள்ளுவரின் தனிப்பெருஞ் சிறப்புகள் (அ) திருக்குறளின் தனிப்பெருஞ் சிறப்புகள்:**

- தமிழ் என்றும் பெயரைச் சொல்லாமலே, தமிழுக்குத் தனிப் பெருஞ் சிறப்புத் தந்தவர் திருவள்ளுவர்.

-தமிழினம் என்னும் பெயரைச் சொல்லாமலே, தமிழினத்திற்குத் தனிப்பெரும் சிறப்பு வழங்கியவர் திருவள்ளுவர்.

- **தமிழ்நாடு** என்னும் பெயரைச் சொல்லாமலே, தமிழ்நாட்டுக்கு உலகில் ஒப்பிலாப் புகழ் நல்கியவர் திருவள்ளுவர்.

– தம்மை **அறநெறியாளர் - இறைவழிஞர் -** என்று சொல்லாமலே தமிழர் நெறி வழங்கிய தாதாவாக விளங்கிக் கொண்டு இருப்பவர் திருவள்ளுவர்.

- **தமிழர் சமயம்** என ஒன்றைப் படைப்பதாகச் சொல்லாமலே தமிழர்க் கமைந்த மெய்யியல் வழங்கிய மேதகைத் தோன்றல் திருவள்ளுவர்.

- ஓதாக் கல்வி என்றும், **சாயாக் கலை** என்றும், பொது நெறியாம் **சன்மார்க்கம்** என்றும், **ஆன்ம நேயம்** என்றும் **தவநெறி** என்றும், நுண்மாண் நுழைபுலத் தேர்ச்சியர் சொல்வனவற்றையெல்லாம், **எண்மையாய் உள்ளங்கை நெல்லிக் கனியென உலகவர் உணரச் செய்த உயரிய படைப்பாளர்** திருவள்ளுவர்.

- ஊழ் என்னும் மயக்கப் பொருளின் அடிவேர் முதல் முடி வித்து வரை கண்டு, மூழ்கி எடுத்த முத்துப்போல 'உலகத்து இயற்கை' என ஒரு முறைக்கு மும்முறை பலாச்சுளையாகப் பளிச்சிடத் தந்த கொடையாளர் வள்ளுவர்! அதன் இருவேறு தன்மையும் இயம்பியவர்.

– பிறர் பிறர் போல **நாற்பால்** கூறாமல், தமிழர் நெறி **முப்பாலே** எனப் பண்டையோர் நெறியைக் கண்டு பகுத்து வைத்து, முப்பால் என்று **பின்னவர் பெயரீடு** செய்யப் பெருவளம் அருளிய பெருந்தக்கார் திருவள்ளுவரே!

திருவள்ளுவர் சிறப்புகள் என்பவை திருக்குறளின் சிறப்புகளே! படைப்பாளர் தாமே படைப்பின் மூலவர்.

படைப்பாளர் தாமே படைப்பின் மூலவர்.

வாழிய நலனே! வாழிய நிலனே;

விலை ரூ.20/- **ஆக்கம் - பெரியார்**

அறிமுக நூல்–2

திருக்குறள்

இரா.இளங்குமரனார்

ஆக்கம் பெரியார்